

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: P. Č.
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00 Ostrava,
Purkyňova 6

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022 č. j. MSK 46699/2022, o přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 28. 2. 2022 č. j. SMO/099235/22/DSČ/Mas o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
2. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nesprávnost závěrů týkajících se prokázání požití alkoholického nápoje. Žalovaný aproboval závěr správního orgánu I. stupně, podle něž řídil motorové vozidlo po požití alkoholického nápoje. Žalovaný se omezil na konstatování

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

výsledků zkoušky provedené přístrojem Dragër Alcotest 7510 a odkaz na toto zjištění prohlásil za dostatečný podklad zjištěného skutkového stavu. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí reagoval na jeho námitky vyjádřené v průběhu správního řízení spočívající v tom, že před jízdou nepožil alkoholický nápoj, neboť pozitivní dechová zkouška na alkohol patrně byla výsledkem aplikace léčebného prostředku Iberogast. Správní orgán nepřiliš srozumitelně odmítl jeho argumentaci tvrzením, podle nějž patrně požitím alkoholického nápoje mohla být právě aplikace léku Iberogast způsobem, jakým si jej měl aplikovat, příp. lze vyjádření správního orgánu chápat jako „implicitní“ označení jeho výpovědi za účelové tvrzení a setrvání na postoji, že pozitivní dechová zkouška jednoznačně prokazuje požití alkoholického nápoje před jízdou, aniž by bylo třeba zkoumat konkrétní okolnosti takového požití. Takové vypořádání jeho argumentace lze označit za velmi zkratkovité a především za jednoznačně nedostatečné. Žalobce uvedl, že si je vědom notoriety, podle níž se běžně koncentrace alkoholu v dechu snižuje velmi rychle a tento proces slouží k validizaci dechové zkoušky pomocí časového odstupu mezi jednotlivými měřeními. Právě z toho důvodu se zajímal o možné příčiny toho, že výsledek jeho dechové zkoušky vyšel podobně jako zkoušky první, byť si byl jist tím, že eventuální pozitivní výsledek byl zapříčiněn právě aplikací předmětných kapek, jež nakrátko zvýšila koncentraci alkoholu na sliznici v ústech. Tato situace mu byla vysvětlena tím, že v případě požití předmětných kapek může dojít ke krátkodobému „obnovení“ výše koncentrace alkoholu v dechu v případě říhnutí těsně předcházejícího druhé dechové zkoušky. Vedle pokusu o zkoušku aplikace přípravku u svého praktického lékaře pak tuto argumentaci výslovně přednesl správnímu orgánu, který na ni nijak nereagoval. Žalobce považuje napadené rozhodnutí v souhrnu s rozhodnutím správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelné, neboť nijak nereaguje na jeho tvrzení, podle nějž byl pozitivní výsledek první dechové zkoušky způsoben bezprostředně předcházející aplikací léčebného přípravku neovlivňujícího způsobilost řídit a výsledek druhé dechové zkoušky pak patrně říhnutím nakrátko zvyšujícím koncentraci alkoholu v dechu a na sliznici. Napadené rozhodnutí nedostatečně vypořádává jeho námitky a závěr o tom, že nutně požil alkoholický nápoj před jízdou, což vedlo k pozitivní dechové zkoušce, nemůže obstát.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Předně upozornil na skutečnost, že žalobce v dané věci podal blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu nedoplnil o odvolací důvody, a to přesto, že byl zastoupen advokátem. Toto jednání spočívající v přenášení odvolacích námitek do soudního řízení, hraničí se zneužitím práva, neboť soud není třetí instancí správního řízení. V tomto ohledu žalovaný konstatoval, že vzhledem k absenci odvolacích námitek přezkoumával rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze v rozsahu § 89 odst. 2 správního řádu. Dle žalovaného prvostupňové rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Správní orgán výslovně reagoval jak na námitku žalobce, že zjištěná hodnota alkoholu v krvi byla způsobena požitím kapek Iberogast, tak na poukaz žalobce na dechovou zkoušku provedenou jeho praktickým lékařem, ostatně tuto pasáž rozhodnutí žalobce v žalobě přímo cituje. Žalovaný na ní neshledává nic nesrozumitelného, byť si dokáže představit podrobnější argumentaci. Nicméně je zřejmé, že správní orgán považoval za irelevantní námitku žalobce, že přípravek Iberogast nemá vliv na schopnost řídit nebo obsluhovat stroje, když podle vlastního tvrzení žalobce požíval přípravek v rozporu s doporučeným užitím, tj. v neurčitém množství během necelé hodiny a bez tekutin. Dle žalovaného je nerozhodné, v jaké formě žalobce alkohol požil. Žalobce namítal, že bezprostředně před jízdou požil přípravek Iberogast, který podle příbalového

letáku obsahuje až 32,6 % alkoholu. Podle § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, se alkoholickým nápojem rozumí nápoj obsahující více než 0,5 % objemových ethanolu. Přípravek Iberogast je tedy alkoholickým nápojem ve smyslu citovaného zákona. Pokud ho tedy žalobce užil v množství překračujícím doporučenou dávku, resp. způsobem neodpovídajícím doporučení v příbalové informaci, jak sám tvrdí, nemohl spoléhat na to, že jím nebude při řízení vozidla nijak ovlivněn. Nad rámec žalovaný konstatoval, že věrohodnost tvrzení žalobce o požití přípravku Iberogast je značně snížena již tím, že tuto verzi neuvedl na místě samém, naopak uvedl užití zcela jiného léku (Torvakard, který je dle veřejně dostupných informací určen ke snížení hladiny cholesterolu v krvi a žádný alkohol neobsahuje), a to cca hodinu a půl před časem silniční kontroly. K námitce možného ovlivnění dechové zkoušky přetrvávající přítomností alkoholu v ústní dutině žalovaný uvedl, že analyzátory alkoholu v dechu jsou měřidla určená ke stanovení hmotnostní koncentrace ethanolu ve vydechovaném vzduchu, který vzniká v plicních alveolách, a analyzují tzv. alveolární vzduch, tj. vzduch vydechovaný při silném výdechu, při kterém spolupracují břišní a vnitřní mezižební svaly. Analyzátor neprovede měření, pokud je vydechnutý vzduch z horního respiračního traktu. Proto je také nutno při dechové zkoušce provést dlouhý výdech o určitém objemu vzduchu, jinak přístroj vůbec zkoušku neprovede. Tím a opakováním zkoušky se stanoveným časovým odstupem a s podmínkou maximálního rozdílu obou hodnot je vyloučeno ovlivnění výsledku alkoholem přítomným v ústní dutině. Zde žalovaný poznamenal, že žalobce netvrdil, že by mezi provedením obou měření říhl. Při ústním jednání pouze uváděl, že „na soudním lékařství“ mu bylo řečeno, že naměření nenulové hodnoty i po 5 minutách může být způsobeno říhnutím bezprostředně před druhou dechovou zkouškou. Nikdy však neuvedl, že se tak skutečně stalo. Nemůže tedy oprávněně namítat, že se správní orgán s takovou námitkou nevypořádal, když ji nikdy nevznnesl.

4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022 č. j. SMO/099235/22/DSČ/Mas uznal žalobce vinným tím, že dne 2. 9. 2021 v 9:23 hodin v Ostravě – Vítkovicích, po pozemní komunikaci ulice Místecká, ke sjezdu z pozemní komunikace ulice Rudná, řídil osobní vozidlo tovární značky Audi, registrační značky X bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, přičemž mu byla ověřeným dechovým analyzátozem Alcotest 7510 Standard, zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,33 g/kg, po odečtu odchylky, která představuje pesimistickou hodnotu přepočtového faktoru a maximální hodnotu nepřesnosti přístroje, byla jako nejnižší hodnota alkoholu stanovena hodnota minimálně 0,09 g/kg alkoholu v krvi. Tímto svým jednáním porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

6. Součástí spisového materiálu je oznámení přestupku Policií ČR, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 2. 9. 2021, oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu ze dne 2. 9. 2021. Z těchto listin, s nimiž koresponduje i úřední záznam policistů se podává, že dne 2. 9. 2021 v 9:23 hodin v Ostravě – Vítkovicích, po pozemní komunikaci ulice Místecká, ke sjezdu z pozemní komunikace ulice Rudná, řídil žalobce osobní vozidlo tovární značky Audi, registrační značky X. Analyzátozem alkoholu v dechu mu byla zjištěna prvním měřením 9:23 hodin 0,33 promile a druhým měřením v 9:28 hodin 0,31 promile alkoholu v dechu. Řidič se do oznámení přestupku nevyjádřil. Listinu podepsal. Dechová zkouška byla provedena certifikovaným analyzátozem alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 Standard. Součástí spisu jsou rovněž výstupy z dechového analyzátozu Dräger Alcotest 7510 výrobního čísla ARLF-0558. V čase 9:23 hodin byl výsledek první dechové zkoušky 0,33 promile a v čase 9:28 hodin při druhé dechové zkoušce byla zjištěna hodnota 0,31 promile. Žalobce s naměřenou hodnotou alkoholu souhlasil, výstupy z dechového analyzátozu podepsal. Součástí spisu je i ověřovací list č. 7051-OL-D0202-21 o kalibraci analyzátozu alkoholu v dechu výrobce Dräger, typ měřidla Alcotest 7510 Standard, výrobní číslo ARLF-0558. Ověření bylo provedeno 3. 2. 2021 s platností do 3. 2. 2022. V úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 2. 9. 2021 se podává, že žalobce na dotaz policisty, zda požil alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku odpověděl, že vypil 7 dcl vína v době od 1. 9. 2021 od 18:00 hodin do 1. 9. 2021 do 21:00 hodin. Chování žalobce je v této listině popsáno jako nervózní, nálada ustrašená, orientace normální, postoj jistý, chůze jistá, řeč normální, paměť normální, oblečení přiměřené, barva kůže normální, oči normální. Policisté z žalobce cítili zápach alkoholu. Správní orgán I. stupně vydal 11. 11. 2021 ve věci příkaz, proti němuž žalobce podal bez bližšího odůvodnění odpor.
7. U ústního jednání dne 19. 1. 2022 správní orgán provedl důkaz výše uvedenými listinami a záznamem o průběhu silniční kontroly na CD nosiči. Žalobce uvedl, že před jízdou za svým bratrem si vzal kapky na uklidnění žaludku, dále v přítomnosti svého bratra si vzal také kapky a před další jízdou si vzal rovněž kapky na uklidnění žaludku. Kapky užil tím způsobem, že lahvičku vložil do úst a nasál tekutinu. Žádný alkohol před jízdou nepil. Večer nepožil žádný alkohol, a to vzhledem ke stavu, ve kterém byl déle než 1 týden. Jednalo se o kapky Iberogast, které mu byly doporučeny lékařem. Žalobce poznamenal, že z příbalového letáku k tomuto léku nevyplývá, že by řidič nemohl řídit vozidlo. Prostřednictvím svého zmocněnce se žalobce dále vyjádřil tak, že úřední záznam vyhotovila policejní hlídka a může osvědčit pouze to, že došlo k dopravní kontrole, v žádném případě z něho nelze vyvozovat cokoliv o tom, že by se měl přiznat k požití alkoholu, a to s ohledem na to, že veškeré protokoly o výpovědi obviněného ve správním řízení musí být vyhotoveny procesně použitelným způsobem. Obsah úředního záznamu žalobce překvapil, proto se snažil rozpomenout na to, zdali skutečně 1. 9. 2021 pil, víno což se mu nepodařilo. S ohledem na svůj tehdejší psychický stav považuje toto za nepravděpodobné. Experimentálně si u svého praktického lékaře, který mu lék předepsal, ověřil, že podobné množství alkoholu, jak bylo zjištěno v jeho případě, lze v dechu diagnostikovat i po 5 minutách po požití kapek. Je tedy zjevné, že alkohol, který požil, byl natolik v malém množství, že by ho i případnou krevní zkouškou nebylo možné diagnostikovat, protože se skutečně jednalo jen o několik kapek

aplikovaných před jízdou. Rovněž si nemohl být vědom toho, že by se požitím kapek mohl dopustit jakéhokoli protiprávního jednání, a to s ohledem na lékařské poučení, kterého se mu dostalo, a i s ohledem na obsah příbalového letáku, který si prostudoval. Žalobce sám pak dále k věci uvedl, že je pravdou, že po požití kapek se naměřená hodnota pohybuje v promilích a následně klesá na desetiny a setiny. Na soudní lékařství se obrátil s dotazem, jak je možné, že i po 5 minutách byla zjištěna nízká hodnota ponížená o dvě setiny. Bylo mu řečeno, že se to může stát za předpokladu, kdy neprodleně před druhou dechovou zkouškou si člověk řihne, a tudíž se vrátí do ústní dutiny požitý obsah. Tímto bylo vysvětleno, že u druhé dechové zkoušky bylo zjištěno velmi podobné množství alkoholu v dechu. Správní orgán I. stupně provedl dále důkaz předmětným příbalovým letákem přípravku Iberogast, v němž je uvedeno, že řízení dopravních prostředků nemá žádný nebo zanedbatelný vliv na schopnost řídit nebo obsluhovat stroje. Doporučená dávka přípravku je: dospělý třikrát denně 20 kapek vypít s malým množstvím tekutiny před jídlem nebo při jídle. V části týkající se složení přípravku je údaj o tom, že pomocnou látkou je ethanol. Žalobce dále k důkazu předložil lékařskou zprávu vystavenou dne 18. 2. 2022 praktickým lékařem MUDr. J. M., dle níž lékař dne 2. 8. 2021 předepsal žalobci pro trávící potíže lék Iberogast kapky. Lékař vyslovil překvapení, když mu žalobce sdělil, že mu bylo při dechové zkoušce na ethanol zjištěno zanedbatelné množství ethylu. Lékař v této zprávě uvedl, že experimentálně přímo v ordinaci zjistil, že skutečně po požití dávky Iberogastu po 5 minutách zjišťuje v dechu 0,3 promile ethanolu. Zkouška byla provedena na přístroji Dräger, který má v ordinaci k prokázání ethanolu u některých pacientů v pracovní neschopnosti.

8. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
9. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
10. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
11. V daném případě správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce o provedení orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu spočívající v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu. Tento přístroj, jak je doloženo ve správním spise správního orgánu I. stupně, splňoval podmínky povinného ověřování měřidla. Rozhodnou skutečností v dané věci je zjištěná přítomnost alkoholu v krvi. K naplnění objektivních znaků skutkové podstaty tedy mohlo dojít jen tak, že žalobce požil alkoholický nápoj (příp. jinou návykovou látku s alkoholem jako účinnou látkou) a poté řídil motorové vozidlo v natolik krátké době po tomto požití, že byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje, resp. jiné návykové látky s alkoholem jako účinnou látkou. Protože výskyt alkoholu v těle může být zapříčiněn i

jinými faktory než pouze požitím alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky s alkoholem jako účinnou látkou, slouží z praktických důvodů k eliminaci tohoto jevu odečet toleranční hodnoty z naměřené hodnoty alkoholu v dechu. Jak výše uvedeno v dané věci byl k orientační dechové zkoušce použit přístroj, u něhož nebylo důvodu se domnívat, že by měřil hladinu alkoholu zkresleně. Odchylka měření přístroje (i fyziologické hladiny) byla, ve prospěch žalobce, odečtena od naměřené hodnoty. Tím bylo spolehlivě zjištěno minimální množství alkoholu v krvi žalobce. Odečet byl proveden od výsledku první dechové zkoušky – hodnota 0,33 promile, neboť ta byla provedena nejbližší době, kdy žalobce řídil vozidlo. Další dechová zkouška byla uskutečněna až po 5 minutách od zkoušky první, přičemž rozdíl prvního měření od výsledku druhého měření dechové zkoušky nepřesáhl 10 %, tedy byla vyloučena možnost zbytkového alkoholu v ústní dutině a tento výsledek je možno brát jako akceptovatelný. Po odečtu maximální odchylky 0,24 g/kg alkoholu od hodnoty bližší době měření, tj. od hodnoty 0,33 g/kg, byla jako nejnižší hladina alkoholu stanovena hodnota 0,09 g/kg alkoholu v krvi. I v případě, že se vezme za relevantní až třetí výsledek, zbývá po odečtení odchylky stále ještě 0,07 promile alkoholu v krvi, kterýžto výsledek prokazuje, že žalobce v krvi alkohol měl i v čase po řízení motorového vozidla, a tedy tím spíše v čase, kdy vozidlo řídil. Výtisky výsledků dechových zkoušek žalobce podepsal jako správné. Nelze souhlasit s námitkou žalobce, že mohlo dojít k ovlivnění dechových testů lékem, který užil a že správní orgány měly v tomto směru zadat vypracování znaleckého posudku. O užití léku Iberogast se žalobce poprvé zmínil až u ústního jednání před správním orgánem I. stupně dne 14. 12. 2021. Nic o tom, že měl tyto kapky užít, žalobce neuvedl ani v průběhu předmětné silniční kontroly, neuvedl to ani v oznámení přestupku. Jeho tvrzení o užití předmětných kapek soud považuje za nevěrohodné. K tomu je třeba dále uvést, že k odpovědnosti za přestupek přitom postačí zavinění z nedbalosti. Tedy i v hypotetickém případě, že se alkohol do těla žalobce dostal prostřednictvím léku, měl, vzhledem k okolnostem vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Je ovšem potřebné uvést, že to platí skutečně jen hypoteticky, neboť koncentrovaný alkohol v ústní dutině může ovlivnit měřenou hodnotu alkoholu v dechu jen po velmi krátkou dobu několika málo minut, jak vyplývá ve vztahu k předmětnému měřicímu zařízení z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek č. j. 7 As 151/2016-23). Skutečnost, že žalobce neuvedl požití léku policistům poté, co mu byla v dechu zjištěna hladina alkoholu, značně zpochybňuje důvěryhodnost jeho výpovědi pozdější. Za popsaného skutkového stavu již nebylo potřeba, aby správní orgány přikročily k zadání znaleckého posudku, neboť skutkový stav byl objasněn dostatečně. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že správní orgán nereagoval na jeho námitky ohledně zjištěné hodnoty alkoholu v krvi v důsledku užití kapek Iberogast a jeho tvrzení o dechové zkoušce provedené jeho praktickým lékařem. Tuto námitku správní orgán I. stupně vypořádal přezkoumatelným způsobem na str. 5 – 6. Vadou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu postiženo není. Krajský soud neshledal žádné vady, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

12. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.04.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně